

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องพัฒนาการมนุษย์และจิตวิทยาการเรียนรู้  
วิชาจิตวิทยาสำหรับครูของนักศึกษาครูชั้นปีที่ 1 โดยการเรียนรู้จากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิก  
A Study of academic achievement about Human development and Psychology  
of learning in Psychology for Teachers of the First Year Undergraduate Students  
by Creating Infographic

ธันยนันท์ ทองบุญตา<sup>1</sup>  
Thunyanun Thongboonta<sup>1</sup>  
ทำวิจัยเมื่อ พ.ศ.2563

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาสำหรับครูของนักศึกษาระหว่างกลุ่มที่เรียนรู้จากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกและกลุ่มเรียนรู้แบบปกติ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาสำหรับครูของนักศึกษาจากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้การทดลองแบบ Posttest-Only Control Group Design ซึ่งเก็บข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชาจิตวิทยาสำหรับครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จำนวน 2 กลุ่มเรียน โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่เรียนรู้แบบปกติจำนวน 1 กลุ่มเรียน (60 คน) และกลุ่มที่เรียนรู้จากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิก จำนวน 1 กลุ่มเรียน (55 คน) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบความรู้ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกและกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ Independent t-test และ One sample t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มที่เรียนรู้จากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิก มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) กลุ่มที่เรียนรู้จากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2. จิตวิทยาสำหรับครู 3. อินโฟกราฟิก

<sup>1</sup> อาจารย์ประจำ สาขาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

<sup>1</sup> Lecturer of Psychology and Guidance, Faculty of Education, Thepsatri Rajabhat University  
Corresponding author; Email: thunyanunthongboonta@gmail.com

(Received: 24 August 2020; Revised: 26 August 2020; Accepted: 5 November 2020)

### Abstract

The objectives of this research were 1) to compare undergraduate students' academic achievement in Psychology for Teachers between creating infographic group and traditional learning group; and 2) to compare their academic achievement after creating infographic with a criterion of 80%. The posttest-only control group design was used in this study by collecting the data from Thepsatri Rajabhat University students who enrolled in "Psychology for Teachers" course which were divided into one control group (n= 60) and one experimental group (n= 55) Research instruments consisted of the achievement test and plans of learning activities. The data then was analyzed by using Independent t-test and One sample t-test. The results indicated that: 1) Academic achievement of the students in the creating infographic group (experimental group) was statistically significantly higher than those in the traditional learning group (control group) (pvalue< 0.05); and 2) Academic achievement of creating infographic group was statistically significantly higher than the criterion of 80% (p-value< 0.05).

**Keywords:** 1. academic achievement 2. Psychology for Teachers 3. infographic

### 1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนานุชนให้มีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิต ในการพัฒนาคุณภาพของเยาวชนไทยให้สอดคล้องกับทักษะดังกล่าว ผู้สอนจึงต้องเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีสมรรถนะด้านการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันการสื่อสารออนไลน์ที่เต็มไปด้วยข้อมูลมหาศาล การสื่อสารด้วยภาพจึงมีบทบาทอย่างมากต่อการรับรู้และเข้าใจของการทำงานในปัจจุบัน โดยเฉพาะสื่ออินโฟกราฟิกที่กำลังได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เนื่องจากการนำข้อมูลจำนวนในปริมาณมาก มาคัดกรองให้เหลือแต่เนื้อหาหลักทำให้เข้าใจได้ง่าย และสื่อออกมาในลักษณะของภาพกราฟิก ที่นอกจากจะสวยงามแล้วยังสามารถเข้าใจได้ง่ายในเวลาอันรวดเร็ว และเหมาะสำหรับผู้คนในยุคไอทีที่ต้องการเข้าถึงข้อมูลในเวลาอันจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทฤษฎีอินโฟกราฟิกไว้ว่า การออกแบบอินโฟกราฟิก (Infographics Design) Infographics มาจากคำว่า Information + graphics ดังนั้น อินโฟกราฟิก (Infographics) หมายถึง การนำข้อมูลหรือความรู้มาสรุปเป็นสารสนเทศ ในลักษณะของกราฟิกที่ออกแบบเป็นภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหว ดูแล้วเข้าใจง่ายในเวลารวดเร็วและชัดเจน สามารถสื่อให้ผู้ชมเข้าใจความหมายของข้อมูลทั้งหมดได้โดยไม่ต้องมีผู้นำ เสนอมาช่วยขยายความเข้าใจอีก เรียกว่าเป็นการย่อข้อมูลเพื่อให้ประมวลผลได้ง่ายเพียงแค่วาดตามอง ซึ่งเหมาะสำหรับผู้คนในยุคสมัยใหม่ที่ต้องการเข้าถึงข้อมูลซับซ้อนมหาศาลในเวลาอันจำกัด ด้วยเหตุผลเพราะมนุษย์มีการจดจำภาพ ได้มากกว่าตัวหนังสือ และในปัจจุบันกำลังเป็นที่นิยมในโลกของ Social Network (จรัล เทศนา, 2558)

เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นจึงจำเป็นต้องมีการนำสื่อทางเทคโนโลยี เข้ามาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติหรือกระบวนการ เรียนรู้รูปแบบอื่นที่หลากหลาย ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถ เข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูลและเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ข้อมูลรวมถึงการจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ กระบวนการทางสมองของมนุษย์จะมีการย่อยข้อมูลข่าวสารเพื่อการเรียนรู้ 4 แบบด้วยกัน ได้แก่ (1) การมองเห็นใช้ภาพแผนผังที่ ฯลฯ เพื่อการเข้าใจแทนคำพูด(2) การได้ยินมนุษย์เรียนรู้โดยการฟังคำที่ออกเสียง (3) อ่าน /เขียน เรียนรู้โดยการอ่านและเขียน (4) ประสบการณ์ (kinesthetic) เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ด้วยการลงมือปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เป็นทฤษฎีที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ เพียเจต์ แนวคิดหลักของทฤษฎี คือ การเรียนรู้ ที่เกิดจากการสร้างพลังความรู้ ในตนเองและด้วยตนเอง ของผู้เรียน หากผู้เรียนมีโอกาสได้สร้างความคิดและนำความคิดของตนเองไปสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยอาศัยสื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสม จะทำให้ผู้เรียนเห็นภาพความคิดนั้นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน (ทิตนา แคมมณี, 2555)

ดังนั้นหากผู้สอนนำอินโฟกราฟิกมาใช้ในการเรียนการสอนจะส่งผลให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนหลายประการ ได้แก่ (1) ทำให้เกิดความเข้าใจชัดเจนขึ้นในเรื่องของแนวคิด ไอเดียและข้อมูลข่าวสาร (2) เพิ่มสมรรถนะในการคิดและพัฒนาไอเดีย (mind mapping ก็คือลักษณะหนึ่งของ อินโฟกราฟิก) (3) ทำให้การจดจำดียิ่งขึ้น คงอยู่นาน และสามารถนำกลับมาใช้ได้อย่างสะดวกง่ายดายขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำวิจัย เรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูชั้นปีที่ 1 โดยการเรียนรู้จากการผลิตสื่อ อินโฟกราฟิก”

## 2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาสำหรับครูของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มที่เรียนรู้จากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกและกลุ่มเรียนรู้แบบปกติ

2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาสำหรับครูของนักศึกษาจากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกกับเกณฑ์ร้อยละ 80

## 3. ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

3.1 นักศึกษาที่เรียนรู้จากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเรียนรู้แบบปกติ

3.2 ผู้สอนสามารถนำแนวคิดการเรียนรู้จากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกไปพัฒนาผู้เรียนในรายวิชาอื่นๆ ได้

#### 4. วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Posttest-Only Control Group Design (ผ่องพรรณ ตรัยมงคลกุล และสุภาพ ฉัตรภรณ์, 2555; Johnson & Christensen, 2004) ซึ่งผู้วิจัยเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มเรียน ที่เป็นนักศึกษาที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอนจำนวน 2 กลุ่มเรียน โดยกำหนดเป็น 1 กลุ่มเรียน จำนวน 55 คน เป็นกลุ่มควบคุม (กลุ่มที่เรียนรู้ แบบปกติ) และ อีก 1 กลุ่มเรียนที่จำนวน 60 คน เป็นกลุ่มทดลอง (กลุ่มที่เรียนรู้ จากการผลิตสื่อ Infographic) สำหรับขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบความรู้และแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้จากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกและกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ โดยแบบทดสอบความรู้ของวิชาจิตวิทยาสำหรับครู ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับพัฒนาการมนุษย์ และจิตวิทยาการเรียนรู้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนแนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งพบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ทั้งนี้แบบทดสอบความรู้ มีลักษณะเป็นคำถามให้เลือกตอบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน รวม 30 ข้อ มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.20-0.68 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.23-0.77 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์แบบทดสอบความรู้ ของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ที่เสนอว่า ค่าความยากที่เหมาะสมควรอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกจะต้องไม่ต่ำกว่า 0.20 ส่วนแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้จากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกและกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ ผู้วิจัยออกแบบแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้จากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกและกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ เรื่อง “จิตวิทยาพัฒนาการมนุษย์ และจิตวิทยาการเรียนรู้” ซึ่งอยู่ในบทที่ 2-3 ของวิชาจิตวิทยาสำหรับครู และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบรวมถึงแก้ไขรายละเอียดของแผนการจัดการกิจกรรมก่อนที่จะนำไปใช้ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (ทีศนา แหมมณี, 2555) โดยกลุ่มทดลองผู้วิจัยให้นักศึกษาแบ่งกลุ่มๆ ละ 5 คน ค้นคว้าเกี่ยวกับองค์ความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการมนุษย์ และจิตวิทยาการเรียนรู้ เพิ่มเติมแล้วสรุปในรูปแบบอินโฟกราฟิก ภายหลังจากเรียนจบแต่ละหัวข้อ และให้นำมาอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน ส่วนการเรียนรู้แบบปกติ นั้นเน้นการบรรยายเนื้อหาโดยผู้วิจัยเป็นหลัก ภายหลังจากการให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิก และการเรียนรู้แบบปกติแล้ว ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) เพื่อวัดระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการมนุษย์ และจิตวิทยาการเรียนรู้

#### 5. ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาสำหรับครูของนักศึกษา ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาสำหรับครูของนักศึกษาภายหลังการเรียนระหว่างกลุ่มที่เรียนรู้โดยการผลิตสื่ออินโฟกราฟิก (กลุ่มทดลอง) และกลุ่มที่เรียนรู้ด้วยวิธีปกติ (กลุ่มควบคุม) โดยใช้สถิติ Independent t-test ในการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มทดลอง (Mean = 24.40, S.D. = 1.93) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่ม

ควบคุม (Mean = 20.55, S.D. = 1.84) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $t = 10.31$ , Sig = 0.00) ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาสำหรับครูของนักศึกษาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

| กลุ่ม                                                         | จำนวน | คะแนน<br>เต็ม | Mean  | S.D. | t     | p-value |
|---------------------------------------------------------------|-------|---------------|-------|------|-------|---------|
| กลุ่มที่เรียนรู้จากการผลิตสื่อ<br>อินโฟกราฟิก<br>(กลุ่มทดลอง) | 55    | 30            | 24.40 | 1.93 | 10.31 | 0.00    |
| กลุ่มที่เรียนรู้แบบปกติ<br>(กลุ่มควบคุม)                      | 60    | 30            | 20.55 | 1.84 |       |         |

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาสำหรับครูของนักศึกษากลุ่มทดลอง กับเกณฑ์ร้อยละ 80

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาสำหรับครูภายหลังการเรียนของนักศึกษากลุ่มที่เรียนรู้จากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิก (กลุ่มทดลอง) กับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้สถิติ One sample t-test พบว่า นักศึกษามีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ( $t = 93.74$ , Sig. = 0.00) ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาสำหรับครูภายหลังการเรียนของนักศึกษากลุ่มทดลองกับเกณฑ์ร้อยละ 80

| กลุ่มที่เรียนรู้<br>จากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิก<br>(กลุ่มทดลอง) | จำนวน | เกณฑ์<br>ร้อยละ 80 | Mean  | S.D. | t       | p-value |
|---------------------------------------------------------------|-------|--------------------|-------|------|---------|---------|
| หลังเรียน                                                     | 55    | 24.40              | 24.30 | 1.93 | -213.61 | 0.00    |

## 6. สรุปผลการวิจัย

นักศึกษาที่เรียนรู้จากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาสำหรับครูสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่เรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ นักศึกษากลุ่มที่เรียนรู้โดยการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกยังมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาสำหรับครูหลังการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05



## 7. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลโดยแบ่งเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักศึกษาที่เรียนรู้จากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิก (กลุ่มทดลอง) มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาสำหรับครูสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่เรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เป็นไปตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการสร้างสรรค์ชิ้นงาน (ทิสนา แคมมณี, 2555) กล่าวคือ ทฤษฎีนี้อธิบายว่า การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการสร้างความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน การที่ผู้เรียนมีโอกาสได้สร้างความคิดและนำความคิดของตนไปสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยอาศัยสื่อและเทคโนโลยี ซึ่งในที่นี้หมายถึง สื่ออินโฟกราฟิกจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจและมองเห็นภาพเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการมนุษย์ และจิตวิทยาการเรียนรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจะส่งผลทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนรู้แบบปกติ (กลุ่มควบคุม) เช่นเดียวกับ (Biggs, 2003) ที่อธิบายว่า การเรียนรู้แบบกลุ่มผ่านการสร้างสรรค์ชิ้นงานของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนและเข้าใจเนื้อหาได้มากกว่าการสอนแบบบรรยาย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาของ (ธัญธัช วิภัติภูมิประเทศ, 2560) เรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิชาประชาคมอาเซียนโดยเรียนรู้จากการผลิตสื่ออินโฟกราฟิก ซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ปิยพงษ์ ราศรี, 2559) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิก วิชาเครือข่ายคอมพิวเตอร์เบื้องต้นสำหรับ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่าสื่ออินโฟกราฟิกสามารถทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักศึกษากลุ่มที่เรียนรู้ โดยการผลิตสื่ออินโฟกราฟิก (กลุ่มทดลอง) มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตวิทยาสำหรับครูหลังการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เป็นไปตามแนวคิดการจัดการเรียนการสอนแบบคอนสตรัคติวิสต์ (บุปผชาติ ทฬิทกรณ, 2551) ที่อธิบายว่า ปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ผ่านการสร้างชิ้นงานนั้น คือ การให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกทำในสิ่งที่ตนสนใจทำให้เกิดชิ้นงานที่นำมาซึ่งความสำเร็จในการเรียนรู้ นอกจากนี้การมีความหลากหลายในกลุ่มจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนด้วย ทั้งนี้ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาของ (ประวิทย์ สิมมาพัน, 2552) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ บนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีโดยอาศัยแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ พบว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพ มีการออกแบบตามหลักองค์ประกอบ ศิลป์ การใช้สื่อประสม การติดต่อสื่อสาร และจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ค้นพบและสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการร่วมมือของสมาชิกในกลุ่ม โดยใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม ซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มมากขึ้น เช่นเดียวกับ (New Zealand, Ministry of Education, 2003) อธิบายว่า การรู้ดิจิทัลจึงถูกมองเสมือนเป็น “ทักษะชีวิต” โดยมีความสำคัญเท่าเทียมกับการอ่านออกเขียนได้หรือ การรู้ในเรื่องตัวเลข ดังนั้น การให้ผู้เรียนได้สร้างสื่อดิจิทัล เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้บูรณาการระหว่างเครื่องมือหรือเทคนิคต่าง ๆ ในการผลิตสื่อและเนื้อหา ซึ่งจะมีส่วนช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พัชรา วาณิชวิน, 2558) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “ศักยภาพของอินโฟ กราฟิก (Infographic) ในการเพิ่ม

คุณภาพการเรียนรู้” ที่สรุปไว้ว่า ศักยภาพของอินโฟกราฟิกในการเพิ่ม คุณภาพการเรียนรู้ ในมิติการใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ ความสำคัญในการใช้อินโฟกราฟิกเป็นสื่อการสอน และการ เรียนรู้มีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสื่อการเรียนรู้จัดเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก เพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์ สร้างสถานการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนช่วยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา ศักยภาพการคิด จึงสามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

## 8. ข้อเสนอแนะ

### 8.1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 ผู้บริหารควรมีนโยบายให้นำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกไปประยุกต์ใช้วิชาอื่น ๆ อาทิ วิชาสังคมศึกษา วิชาภาษาไทย วิชาวิทยาศาสตร์ เป็นต้น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักศึกษา

### 8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 ควรนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกไปประยุกต์ใช้วิชาอื่น ๆ อาทิ วิชาสังคมศึกษา วิชาภาษาไทย วิชาวิทยาศาสตร์ เป็นต้น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักศึกษา

### 8.3 ข้อเสนอแนะต่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

8.3.1 ควรทำวิจัยโดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มที่เรียนรู้โดยการผลิตสื่ออินโฟกราฟิกและการเรียนรู้ในรูปแบบอื่นๆ

8.3.2 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ โดยการผลิตสื่ออินโฟกราฟิก เช่น กระบวนการสืบสอบและแสวงหาความรู้และความคิดสร้างสรรค์

## 9. บรรณานุกรม/เอกสารอ้างอิง

จงรัก เทชนา. (2558) อินโฟกราฟิกส์ (Infographics). ค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2563 จาก [http://www.krujongrak.com /infographics /infographics\\_information.pdf](http://www.krujongrak.com /infographics /infographics_information.pdf).

ทิตนา แคมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการ จัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธัญรัช วิภัติภูมิประเทศ. (2014). ผลของการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานที่มีต่อความรู้เรื่องวัฒนธรรมอาเซียนของนักศึกษา. *JOURNAL OF EDUCATION NARESUAN UNIVERSITY*, 16(1), 54-62.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

บุปผชาติ ทัพพิกรณ์. (2551). *การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอน*. กรุงเทพมหานคร: โครงการเทคโนโลยีสารสนเทศตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ.

- ประวิทย์ สิมมาทัน. (2552). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีโดยอาศัยแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ปิยพงษ์ ราศรี. (2559). การพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิก วิชาเครือข่ายคอมพิวเตอร์เบื้องต้นสำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล และสุภาพ ฉัตรภรณ์. (2555). การออกแบบการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พัชรา วาณิชสิน. (2558). ศักยภาพของอินโฟกราฟิก (Infographic) ในการเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้. วารสารปัญญาภิวัฒน์, 7(พิเศษ), 227-240.

#### 10. คำขอบคุณ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ที่ตระหนักและให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนโดยจัดสรรทุนวิจัยให้บุคลากรในคณะเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ขอขอบคุณคณะกรรมการวิจัยของคณะทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนคุณผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัย และขอขอบคุณกัลยาณมิตรและนักศึกษาที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้